

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, γεια σου.

Η κουβεντούλα μας είναι ένα από τα ενδιαφέροντά που μας γεμίζουν τη ζωή. Τη δική μου τουλάχιστον γιατί η δική σου είναι βαρυφορτωμένη με το γράψιμο. Άλλα έρχεται ένα ερώτημα: Πόσο μακριά θα πάμε; Καλά εσύ είσαι νέος, εγώ όμως δεν είμαι ούτε επαγγελματίας κι ούτε παλικαράκι κι αναρωτιέμαι, πόσο μακριά θα πάμε; Αλήθεια πότε γερνάει κανείς, πότε κρεμάει την κάπα του στην αγραπδιά; Ωραίο θέμα για συζήτηση! Όχι πως έχει οχέον με μας, αστείο πράμα! Μιλάω έτσι εγκυλοπεδικά γι' αυτούς της τρίτης πλικίας για τους οποίους είναι τα θέματά μας. Εμείς έχουμε τόσο δράση και τόσες απασχολήσεις, κοινωνικές και ατομικές και διανοητικές καμιά φορά και... κακά τα ψέματα, Γιώργο μου, έχουμε περπατήσει πολύ. Τελευταία είχαμε αρκετές παρουσίες σε εκδηλώσεις κοινωνικές. Βιβλία, βραβεία, εκθέσεις ζωγραφικής, μέχρι κινηματογραφικές παραγωγές. Ήτανε το ντοκιμαντέρ του φίλου μας του Γιώργου του Μεσσάρη που με εντυπωσίασε. Επαγγελματικό θα το έλεγα και χάρηκα που δεν παραιτήθηκε, δεν αποσύρθηκε από την ενέργεια και δημιουργική απασχόληση. Μπον ξεννάς εμείς έχουμε και πρόσκληση για την ερχόμενη Παρασκευή. Εγώ είχα και συνεστίαση την περασμένη Παρασκευή με παλιούς συνεργάτες κι είχα και τους τακτικούς φίλους το Σάββατο για καφεδάκι.

Ε, νέα παιδιά είμαστε, γιατί όχι; Γι' αυτό σου λέω, Γιώργο μου, μιλάμε για τους άλλους, αυτούς της τρίτης πλικίας, τους γέρους. Κι αναρωτιέμαι, πόσο γέροι είναι, πόσοι από αυτούς είναι γέροι και πότε γερνάει κανείς. Και οκέφτομαι, πότε θα γεράσουμε κι εμείς. Να βρούνε την πουχία τους κι αυτοί που μας διαβάζουν, να πάμε κι εμείς για κάνα ψάρεμα, κυνήγι, να παίξουμε και κάνα τάβλι, να ξαναγίνουμε παιδιά βρε αδερφέ!!!! Μ' αυτό το ξαναγίνουμε παιδιά θυμήθηκα τα παιδικά μου χρόνια!

Την πρώτη μου δασκάλα που ήταν από εκείνους τους δασκάλους που ένιωθαν το επάγγελμα αποστολή. Κι ένα τραγουδάκι που έχει κάποια θέση στην κουβέντα μας.

Μας το τραγούδαγε με την ωραία φωνή της κι είναι μια ωραία απόμακρη ανάμνηση.

Από τόσον καιρό
και ποτέ δεν κοιμάσαι,
ρολογάκι θαρρώ
κουρασμένο πως θά σαι.

Τόσα χρόνια πιστά
μας χτυπούσες την ώρα.
στάσου κι ένα λεπτό
για ξεκούραση τώρα.

Κι αν σταθώ τότε πια
πες μου ποιος θα σημάνει
πες μου ποιος θα χτυπά
όσο η ώρα διαβαίνει.

Τη δουλειά αγαπώ
και στον τοίχο επάνω
θα μετρώ, θα χτυπώ
όσο που να πεθάνω.

Κι είχε ένα χαρτωμένο τικ-τακ,
τικ-τακ, τικ-τακ, ανάμεσα σε
κάθε δίστιχο. Τώρα, μετά από όλα
αυτά λένε "προς γνώσιν
και συμόρφωσιν", εγώ δε λέω τέτοιο
πράμα, λέω "στα υπ' όψιν"

Και θα σ' αφήσω μ' αυτά μέχρι
την άλλη Τετάρτη.

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα καλέ φίλε,
Συμφωνώ απόλυτα πως η κουβεντούλα μας είναι ένα από τα ενδιαφέροντά που μας γεμίζουν τη ζωή, αλλά γιατί μου βάζεις δύσκολα ερωτήματα; Ακου, πότε γερνάμε! Τί ερώτηση είναι πάλι αυτή; Μη μου πεις ότι είσαι... γέρος, γιατί θα θυμώω! Εχω δει «γέρους» 30 χρονών και βλέπω «νέους» 90 χρονών... Τριαντάρηδες χωρίς οράματα για το μέλλον τους, χωρίς πάθος για τη ζωή, μαγκούφηδες, που δεν έχουν αγαπήσει, που δεν έχουν τραγουδήσει, που δεν έχουν μυρίσει ένα τριαντάφυλλο την άνοιξη, που δεν έχουν ταξιδέψει ούτε μέχρι το Μέντι με το φέριμποτ, που δεν ενδιαφέρονται για τίποτε, που δεν έχουν ούτε ένα φίλο να τους πει μια «καλπέρα».

Και γνωρίζω έναν ενεννητάρη, ονόματα δεν λέμε, που τον βρίσκω μπροστά μου σε όλες τις κοινωνικές εκδηλώσεις και το σπίτι του είναι ορθάνοιχτο για τους φίλους του, το μυαλό του είναι κοφτερό χυράφι και τα γραπτά του διαβάζουν χιλιάδες κάθε βδομάδα. Τί κι' αν δυσκολεύεται στο περπάτημα; Εκεί θα κολλήσουμε;

Ο Γιόχαν Βόλφγκανγκ Φον Γκέτε είχε γράψει πως «η διατήρηση της νεότητας στην προχωρημένη πλικία δεν είναι προσποίση. Είναι τέχνη. Ο άνθρωπος δεν γερνάει σωματικά, αλλά ψυχικά και πνευματικά. Το σώμα φθείρεται από τα χρόνια και αυτό είναι αναπόφευκτο, αλλά το μυαλό και η ψυχική διάθεση μάς κρατούν νέους. Εχεις ακούσει βέβαια πως κάποιος «είναι νέος στην καρδιά», επειδή σκέπτεται και ενεργεί σαν νέος άνθρωπος μέχρι να σταματήσει το ρολόι της ζωής.

Τέτοιος είναι ο Γιώργος Μεσσάρης, φιλομαθής με ανήσυχο πνεύμα, που ψάχνει για καινούργια ενδιαφέροντα να γεμίσουν τη ζωή του. Τελείωσε πρόωρα την καριέρα του στο Σίδνεϊ, ενώ είχε πολλά να προσφέρει ακόμη και πήγε στη Κεφαλλονιά για να κτίσει το νέο σπίτι του και να ξαναρχίσει μια διαφορετική καινούργια ζωή που τον κρατά απασχολημένο. Ενώ συνεχίζει να γράφει, τόλμησε ν' ασχοληθεί με την κινηματογράφηση, διάβασε, διδάχτηκε και αγόρασε προγράμματα για την επεξεργασία του βίντεο που και δύσκολη είναι και χρονοβόρα, αλλά και πολυέξοδη. Ευσυνείδητος επαγγελματίας και τελειομάνης σαν χαρακτήρας, φυσικό πάντα μάς παρουσιάσει ένα ντοκιμαντέρ που εντυπωσίασε.

Ομως δεν είναι μόνο ο Μεσσάρης

που δεν εννοεί να «γεράσει» αν και είναι πολύ πιο νέος από εμάς, στην ΑΧΕΠΑ γνώρισα έναν νεαρό... 102 χρονών, που αντιμετωπίζει την πλικία του με χιούμορ, επειδή δεν έχει σκοπό να γεράσει. Υπάρχουν κοινοί φίλοι και φίλες μας εδώ και στην Ελλάδα κάποιας πλικίας που συνεχίζουν απόποιοι και απόπτες τη διαδρομή χωρίς ίχνη κόπωσης, γιατί μόνο όταν πεις ότι κουράστηκες να ζεις μπαίνεις στη τελική ευθεία.

Εγώ Γρηγόρη, δεν το βάζω κάτω και αν σταματήσω να γράφω θα βρω κάπι άλλο ν' ασχολούμαι, κατά προτίμηση τα ταξίδια. Θα ήθελα να κάνω με τροχόσπιτο το γύρο της Αυστραλίας, αλλά και να επισκεφθώ τόπους μακρινούς μαγικούς στο εξωτερικό, αν και η Ελλάδα είναι μαγνήτης που με ελκύει.

Εγώ, φίλε μου, δεν θυμάμαι την δασκάλα της πρώτης δημοτικού, αλλά την πανέμορφη νεαρή δασκάλα Αγγλικών στην πρώτη Γυμνασίου, που μόλις είχε τελειώσει τις σπουδές της και την είχαμε ερωτευθεί όλη την τάξη, όταν οι ορμόνες μας έβραζαν στην εφηβεία. Γενικά με τις καθηγήτριες τα πήγαινα πολύ καλά, ενώ με τους καθηγητές αντιμετώπιζα προβλήματα επειδή δεν άντεχα το τσαμπουκά τους. Ομως, πάλι θα καυχήθω για την ποιοτική Παιδεία που μάς πρόσφερε η ιστορική Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας και είχε αναγνωριστεί από τις ελληνικές αρχές όταν μάς εξέταζαν για το απολυτήριο και εγγραφή στα ελληνικά πανεπιστήματα.

Εμείς θα τα πούμε και προφορικά την Παρασκευή όταν θα μαζεύουμε μανταρίνια στον κάποιο της καλής μας φίλης και σκέψου για ένα ενδιαφέρον θέμα την ερχόμενη Τετάρτη.